

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **J. P.** bytom v Z. K., ul. K. č. X., zastúpeného JUDr. J. V., advokátom so sídlom v P., ul. P. č. X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o úrazovú rentu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 2. júna 2008, č. k. 18Sd/35/2006– 50 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 2. júna 2008, č. k. 18Sd/35/2006– 50, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 2. júna 2008, č. k. 18Sd/35/2006– 50, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 7. novembra 2005 č. k. X., ktorým rozhodla, že navrhovateľovi podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) vznikol od 10. februára 2004 nárok na úrazovú rentu v dôsledku choroby z povolania, ktorá mu bola zistená 10. februára 2004, avšak podľa § 109 ods. 2 zákona o sociálnom poistení od 10. februára 2004 nemá nárok na jej výplatu, lebo suma

úrazovej renty, určená podľa § 89 citovaného zákona nepresiahla nulu. Zároveň rozhodla, že podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení má navrhovateľ nárok na úrazovú rentu od 1. januára 2004 v sume 3 182 Sk súvisiacu s pracovným úrazom, lebo je vyššia.

Podľa názoru krajského súdu odporkyňa postupovala pri rozhodovaní o žiadosti navrhovateľa v súlade so zákonom a napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasí, lebo podľa jeho názoru započítavanie invalidného dôchodku ako príjmu je nesprávne a v rozpore so zákonom, lebo dôchodok mu bol priznaný v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom a preto nemôže byť dvakrát započítavaný a jedenkrát pri výpočte úrazovej renty z titulu pracovného úrazu a jedenkrát pri výpočte úrazovej renty z titulu choroby z povolania. Namietal, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné, lebo odporkyňa ho neodôvodnila a preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil resp. zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Odporkyňa žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 88 ods.1 zákona o sociálnom poistení (v znení účinnom do 19. decembra 2005) poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 citovaného zákona (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti").

Podľa § 89 ods. 1 až 3 a ods. 6 zákona o sociálnom poistení suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167-násobku sumy zodpovedajúcej 80% denného vymeriavacieho základu

poškodeného a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100.

Ak sa poškodenému vypláca starobný dôchodok, predčasný starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku 1 o sumu tohto dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky.

Na zníženie úrazovej renty podľa odseku 2 tohto zákonného ustanovenia je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, a ak bol dôchodok uvedený v odseku 2 priznaný po priznaní úrazovej renty, rozhodujúca je suma dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania.

Ak sú súčasne splnené podmienky nároku na výplatu viacerých úrazových rent z dôvodu viacerých pracovných úrazov alebo chorôb z povolania, vypláca sa iba jedna úrazová renta, a to tá, ktorej suma je vyššia alebo najvyššia. Na výplatu úrazovej renty a zánik nároku na úrazovú rentu platí § 81 ods. 1 druhá veta a tretia veta primerane.

Podľa § 109 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení nárok na nemocenskú dávku, dôchodkovú dávku, úrazovú dávku, dávku garančného poistenia a dávku v nezamestnanosti (ďalej len "dávka") vzniká odo dňa splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom. Nárok na dávku zamestnanca nezávisí od plnenia povinností zamestnávateľa platiť a odvádzať poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie, poistné na úrazové poistenie, poistné na garančné poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti.

Nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie dávky.

Podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich

výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

Z administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ utrpel v roku 1997 pracovný úraz, v dôsledku ktorého poberal náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, ktorej výplatu podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení odporkyňa prevzala od 1. januára 2004 vo výške 3 182 Sk a ktorá sa od 1. januára 2004 považuje za úrazovú rentu podľa zákona o sociálnom poistení.

Od roku 1998 bol navrhovateľ poberateľom čiastočného invalidného dôchodku z dôvodu utrpeného pracovného úrazu.

Rozhodnutím odporkyne z 18. novembra 2004 bol navrhovateľovi odňatý invalidný dôchodok z dôvodu, že už nie je invalidný ani čiastočne invalidný s účinnosťou od 24. decembra 2004. Toto rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Následne 27. júla 2005 navrhovateľ požiadal o priznanie úrazovej renty od 10. februára 2004, podľa § 88 a nasledujúcich zákona o sociálnom poistení, z dôvodu choroby z povolania, ktorá mu bola zistená 10. februára 2004.

Z vyššie uvedených ustanovení zákona o sociálnom poistení vyplýva, že v prípade, ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa § 89 ods. 1 o sumu tohto dôchodku, pričom pre takéto zníženie úrazovej renty je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, t. j. v prípade navrhovateľa k 10. februáru 2004.

K tomuto dátumu bol navrhovateľ poberateľom čiastočného invalidného dôchodku vo výške 5 217 Sk a suma úrazovej renty, na ktorú mal navrhovateľ nárok titulom choroby z povolania od 10. februára 2004 bola vypočítaná podľa § 89 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vo výške 4 774 Sk.

Vzhľadom na nulovú hodnotu výšky úrazovej renty, ktorá navrhovateľovi prináležala od 10. februára 2004 z titulu choroby z povolania je zrejmé, že podľa § 89 ods. 6 zákona o sociálnom poistení mu vznikol nárok na výplatu tej úrazovej renty, ktorá je vyššia, t. j. na výplatu úrazovej renty z titulu pracovného úrazu, ktorá mu bola vyplácaná ako náhrada za

stratu na zárobku k 31. decembru 2003 a od 1. januára 2004 ako tzv. „transformovaná“ úrazová renta podľa § 272 ods. 3 zákona o sociálnom poistení.

S týmto právnym záverom sa stotožnil aj krajský súd keď po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odporkyňa postupovala správne a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o sociálnom poistení.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu znenie § 89 ods. 2 zákona o sociálnom poistení neumožňuje iný výklad než uplatnila odporkyňa. Uvedené ustanovenie upravuje súbeh invalidného dôchodku s úrazovou rentou, pričom nerozlišuje, či ide o invalidný dôchodok vyplácaný na základe zákona o sociálnom poistení, alebo na základe právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003.

Pokiaľ ide o odňatie invalidného dôchodku od 24. decembra 2004, odvolací súd pripomína, že táto skutočnosť nemá žiadny vplyv na výšku vypočítanej úrazovej renty, lebo v súlade s poslednou vetou § 89 ods. 3 zákona o sociálnom poistení sa úrazová renta vypláca v sume, zníženej o sumu vyplácaného dôchodku aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky, pričom rozhodujúca je suma dôchodku vyplácaná ku dňu vzniku nároku na úrazovú rentu, teda k 10. februáru 2004. Navyše rozhodnutie o odňatí invalidného dôchodku doteraz nenadobudlo právoplatnosť.

Ďalšie námietky navrhovateľa, uvádzané v odvolaní, odvolací súd nepovažoval za právne významné, lebo nemohli mať vplyv na vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

Po preskúmaní predložených spisov odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami navrhovateľa a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, pričom odôvodnenie rozsudku má podklad v skutkových zisteniach.

Skutočnosti, ktorými navrhovateľ spochybňuje vecnú správnosť rozsudku krajského súdu neboli v odvolacom konaní zistené. Námietky navrhovateľa boli zhodné s námietkami, ktoré navrhovateľ predniesol v konaní na prvom stupni a s ich obsahom sa krajský súd dostatočne vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová